

2. Второто основание, отнасящо се до нарушение на принципите на пропорционалност и на целесъобразност при определянето на основния размер на санкцията.
  - В това отношение се твърди, че за целите на определянето на основата на имуществената санкция обжалваното решение взема пред вид стойността на продажбите, реализирани през последната година на участие в нарушението, макар и тази стойност всъщност да не е представителна за истинските пазарни позиции на жалбоподателите и на другите участници в производството.
3. Третото основание, отнасящо се до нарушение на член 23, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1/2003.
  - В това отношение се твърди, че стойността, която е взета пред вид от Комисията, за определяне на предвидения в член 23, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1/2003 лимит от 10 %, е явно неправилна, тъй като:
    - В нея е включен целият оборот на Групата ССРЛ, докато Комисията всъщност не доказва т.нар. *parental liability* на дружеството майка на Групата;
    - Включва оборота на предприятия, които към момента на вземане на решението вече не са били част от Групата ССРЛ;
    - Изобщо не взема предвид някои конкретни обстоятелства при разпределението на възприетия за Групата ССРЛ оборот.
4. Четвъртото основание, отнасящо се до нарушение на принципите на пропорционалност и на равно третиране при определянето на размера на санкцията.
  - В това отношение се изтъква, че обжалваното решение не отчита и в най-малка степен положението на тежка криза, в което се намира отрасълът на хранителните опаковки и че наложената на жалбоподателите санкция е неоснователно явно непропорционална в сравнение с наложената на другите участници.
5. Петото основание, отнасящо се до нарушение от страна на Европейската комисия на задължението ѝ за мотивиране, записано в член 296 ДФЕС, като не е изложила мотиви за това, че само частично е отчетла представените от Групата ССРЛ доказателства, свързани с липсата на данъчен капацитет.
  - Като само признава състоянието на най-тежка криза, в което се намират жалбоподателите, обжалваното решение не взема пред вид в достатъчна степен това при определянето на санкцията.

Жалба, подадена на 10 септември 2015 г. — Italmobiliare и др./Комисия

(Дело T-523/15)

(2015/C 354/64)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподатели: Italmobiliare SpA (Милано, Италия), Sirap-Gema SpA (Verolanuova, Италия), Sirap France SAS (Noves, Франция), Petruzalek GmbH (Tattendorf, Австрия), Petruzalek kft (Будапеща, Унгария), Petruzalek s.r.o. (Братислава, Словакия), Petruzalek s.r.o. (Vřeclav, Чешка република) (представители: M. Siragusa, avvocato, F. Moretti, avvocato, A. Bardanzellu, avvocato)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- Да разпореди да се извърши служебно техническа експертиза на икономическия анализ по делото;

- Да отмени решението в частта му, в която в него се приема, че Linpras може да се ползва с имунитет срещу санкциите, предвидени в Известие 2006/С 298/11 на Комисията относно имунитета срещу глоби и намаляването на глоби при картелни производства (наричано по-нататък „Известието“);
- Да отмени решението в частта му, в която и Italmobiliare е упрекувано за извършване на санкционираните действия, като го осъжда да заплати солидарно глобите;
- Да намали размера на наложените санкции;
- Да осъди Комисията да заплати съдебните разноски, разходите и адвокатските хонорари.

Основания и основни доводи

В подкрепа на своята жалба жалбоподателите излагат четири основания.

1. Първото основание е изведено от нарушение на Известието от страна на Комисията и на принципа на равно третиране с това, че Комисията е допуснала Linpras да се ползва с имунитет, макар и да не са били налице необходимите условия, предвидени в същото известие.
2. Второто основание е изведено от нарушение на член 101 ДФЕС, на принципите на правна сигурност, на индивидуализиране на наказанията и на презумпцията за невинност, предвидени в членове 6, точка втора, и 7 от Европейската конвенция за правата на човека (по-нататък наричана Конвенцията) и член 48 и 49 от Хартата на основните права на Европейския съюз (по-нататък „Хартата от Ница“), на основното право на собственост, предвидено в Допълнителния протокол към Конвенцията, на член 14 от Конвенцията, както и на членове 17 и 21 от Хартата от Ница, както и нарушение на принципите за недопускане на дискриминация и равно третиране, с това, че Комисията неправилно е възложила на Italmobiliare солидарна отговорност като дружество майка за действията, извършени от дъщерните дружества.
3. Третото основание е изведено от нарушение на член 101 ДФЕС, на член 23 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L1, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167) от *Насоките относно метода за определяне на глобите, налагани по силата на член 23, параграф 2, буква а) от Регламент № 1/2003* (по-нататък „Насоките“), както и на принципите на пропорционалност и равно третиране, при определянето на следните елементи/параметри при изчисляването на размера на глобите: (i) стойността на продажбите; (ii) размерът за тежест; (iii) *entry fee*; (iv) корекции на основния размер (по-конкретно неотчитане на състоянието на криза в отрасъла); (v) горният праг на санкцията съгласно член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003; и (vi) недостатъчно намаляване на размера на глобата в резултат на продължителността на производството; както и, накрая, нарушение на член 101 ДФЕС, на Насоките и на задължението за мотивиране с това, че не е уважена молбата за прилагане на точка 35 от посочените Насоки.
4. Четвъртото основание: жалбоподателите искат, на основание член 31 от Регламент № 1/2003, Общият съд на Европейския съюз да упражни правото си на пълен съдебен контрол, и дори и в случай, че горните основания за обжалване не бъдат уважени, да замени със собствената си преценка преценката на Комисията и вследствие на това да намали общия размер на наложените с решението глоби.